

Nr 10.

Ankom till riksdagens kansli den 12 mars 1946 kl. 1 e. m.

*Utlåtande i anledning av väckt motion angående vägmästaren E.
Holmqvists pensionsförmåner.*

I en inom riksdagens andra kammare under nr 264 väckt motion, som hänvisats till bankoutskottets förberedande handläggning, hemställa herrar *Sveningsson* och *Hagård*, »att riksdagen måtte bemyndiga Kungl. Maj:t att tillerkänna Holmqvist pension efter de grunder, som skulle hava tillämpats, därest vägdistriktets beslut härom fyllt de formella kraven på ett åtagande om framtida pensionering».

Av handlingarna inhämtas,

att Holmqvist är född den 11 april 1898 och således 47 år gammal;

att han innehaft anställning som arbetsledare hos vägentreprenören för vägunderhållet, civilingenjören T. Brostrand, Skara, under tiden 8 april 1926—22 december 1933;

att han innehade anställningar som vägmästare hos Gäsene härads väghållningsdistrikt under tiden 1 januari 1934—31 december 1936 och hos Boråsbygdens vägdistrikt under tiden 1 januari 1937—31 december 1943;

samt att han alltsedan den 1 januari 1944 innehar anställning som vägmästare i lönegraden A 13 vid vägförvaltningen i Älvsborgs län.

I en den 29 juni 1944 dagtecknad skrift anhöll Holmqvist hos Kungl. Maj:t att såsom tjänstår för pension få tillgodoräkna tiden från och med den 8 april 1926 eller, därest detta icke kunde medgivas, tiden från och med den 1 januari 1934.

I häröver avgivet yttrande anförde *väg- och vattenbyggnadsstyrelsen* i huvudsak följande:

I sin nuvarande befattning torde Holmqvist vid pensionsålderns inträde den 30 april 1961 kunna räkna 17 år 4 månader. I det förslag till tjänstårsberäkning i pensionshänseende för vissa befattningshavare vid vägförvaltningarna, som väg- och vattenbyggnadsstyrelsen i enlighet med bestämmelserna i 1 § 1 mom. d) kungörelsen den 24 september 1943 (nr 710) överlämnat till statskontoret har beträffande Holmqvist föreslagits, att anställningstiden i väghållningsdistriktets och vägdistriktets tjänst skulle tillgodoräknas honom till två tredjedelar eller med 6 år 8 månader.

Då Brostrand under tiden för Holmqvists anställning hos honom var en-

treprenör för vägunderhållet, torde Holmqvist — därest han inom föreskriven tid gjort framställning därom — kunnat av statskontoret med stöd av bestämmelserna i kungörelsen den 21 april 1944 (nr 178) tillgodoföras två tredjedelar av sagda anställningstid, dock endast i den mån så erfordrades för att uppbringa sammanlagda antalet tjänstår till 25.

Såsom framgår av handlingarna i ärendet hade Boråsbygdens vägdistrikt vid vägstämman den 28 augusti 1937 och 27 april 1940 beslutat uppdraga åt vägstyrelsen att i samråd med Holmqvist på förmånligaste sätt ordna hans tjänste- och familjepensionering. Detta uppdrag blev emellertid icke fullgjort. Därest Holmqvists pensionsfråga på sätt skett i andra vägdistrikt reglerats antingen genom pensionsförsäkring i enskild pensionsinrättning eller genom att hans innehavande befattning förenats med pensionsrätt enligt reglementet för statens pensionsanstalt, torde såsom tjänstår hava tillgodoräknats honom hela anställningstiden i väghållningsdistriktets respektive vägdistriktets tjänst. Vid övergången i statstjänst hade Holmqvist i sådant fall även kunnat få för den statliga pensionen tillgodogöra sig denna tid i full utsträckning. Han skulle i sådant fall vid pensionsålderns inträde hava kunnat räkna sammanlagt 27 år 4 månader. Tillgodoräkning av anställningen hos entreprenör hade därvid icke kunnat komma i fråga.

Väg- och vattenbyggnadsstyrelsen finner det skäligt, att Holmqvist kompenseras för den inskränkning i rätten att räkna tjänstår, som blivit en följd av vägstyrelsens uraktlåtenhet att ordna hans pensionering i enlighet med vägdistriktets å vägstämman givna utfästelse. Styrelsen får i sådant avseende föreslå, att medgivande lämnas av Kungl. Maj:t, att Holmqvist må av anställningstiden i väghållningsdistriktets och vägdistriktets tjänst samt hos förenämnda entreprenör för pension i statlig befattning tillgodoräkna sig sammanlagt 10 år, däri inbegripet den tid, som statskontoret med stöd av bestämmelserna i kungörelsen nr 710/1943 kan komma att tillgodoföra honom.

Statskontoret anförde följande:

Väg- och vattenbyggnadsstyrelsens förslag — vilket innebär, att statsverket skulle reparera vägstyrelsens försummelse att ordna Holmqvists pensionering — kan statskontoret med hänsyn bl. a. till konsekvenserna icke tillstyrka.

Å andra sidan anser sig statskontoret böra förorda, att den föreliggande ansökningen av Holmqvist på det sätt bifalles, att Kungl. Maj:t förklarar att den omständigheten, att ansökningen icke ingivits till väg- och vattenbyggnadsstyrelsen inom i kungörelsen nr 178/1944 föreskriven tid, icke skall utgöra hinder för statskontoret att upptaga ansökningen till prövning i vad avser tillgodoräkning av tiden för den återopade anställningen hos entreprenör för vägunderhållet.

Genom beslut den 9 mars 1945 fann *Kungl. Maj:t* ansökningen icke föranleda annan Kungl. Maj:ts åtgärd än att Kungl. Maj:t förklarade, att ansökningen, i vad den avsåge rätt för Holmqvist att för pension tillgodoräkna den tid, varunder han varit anställd hos entreprenör för vägunderhållet, skulle överlämnas till statskontoret för prövning och avgörande utan hinder av att ansökningen icke ingivits till väg- och vattenbyggnadsstyrelsen inom därför föreskriven tid.

Utskottet. Det i motionen väckta yrkandet avser, att Holmqvist skulle såsom tjänstår i pensionshänseende få tillgodoräkna hela den tid, varunder han före vägväsendets förstatligande innehåft anställning hos väghållningsdistrikt och vägdistrikt, oaktat frågan om hans pensionering icke ordnats genom vägstyrelsens försorg. Av utredningen i ärendet framgår, att Holmqvist författningsenligt tillgodoförts två tredjedelar av nämnda tid samt att frågan om tillgodoräkning av tjänstgöringen hos entreprenör för vägunderhållet hänskjutits till prövning av statskontoret. Med hänsyn härtill och då ett bifall till motionen skulle medföra betydande konsekvenser, finner sig utskottet icke kunna tillstyrka, att åtgärder vidtagas i motionens syfte.

Utskottet hemställer förty,

att förevarande motion II: 264 icke må till någon riksdagens åtgärd föranleda.

Stockholm den 12 mars 1946.

På bankoutskottets vägnar:

HARALD ÅKERBERG.

Vid förestående ärendes slutbehandling inom utskottet hava närvarit
från första kammaren: herrar Åkerberg, Carlström, Sundvik, Friggeråker*,
Leander*, Lindblom, Fahlander och Andersson i Tidaholm;

från andra kammaren: herrar Svedman, Paulsen, Andersson i Munkaljungby,
Johnsson i Kastanjegården, Sundberg, Nilsson i Landskrona, Wiberg* och Persson
i Norrby.

* Ej närvarande vid utlåtandets justering.